

SZÖVEG –
AYHAN GÖKHANKÉP –
PÁCZAI TAMÁS

„HA ISMEREM A MÚLTAM, JOBBA LESZ A JÖVŐM”

Chaco tartományból több órát igénybe vevő buszút után érhetünk Buenos Airesbe, és onnan ugyancsak hosszú repülés vár arra, aki Magyarországra szeretne eljutni. A magyar felmenőkkel rendelkező, eredetileg Coronel Du Graty-ban élő Katona Mirkó mindent megtesz azért, hogy jobban megismerje Magyarországot és a magyar kultúrát. Szinte hibátlanul, viszonylag rövid idő alatt sajátította el a nyelvet, a tervei között pedig az szerepel, hogy a szülővárosában tanít majd magyart a helyi közösségnek.

- ◆ **Hosszú ideig szinte semmi hír nem érkezett az Argentínában élő magyar közösségekről. Hogyan találtak rátok?**
 - Zsonda Már néprajzkutató, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet jelenlegi munkatársa jutott el először a Chaco tartományban élő magyarokhoz három évvel ezelőtt a Kőrösi Csoma Sándor Program keretein belül. A szülővárosom, Coronel Du Graty ezerkétszáz kilométerre található Buenos Aiestől. Az ottani magyarok felmenői az első világháború után emigráltak Argentínába, ahol mezőgazdasági munkákból, például erdőirtásból éltek. Néhány idősebb ember kivételével ma már szinte senki nem beszél ott magyarul. Mindkét magyarlakta városban működik az úgynevezett Magyar Ház, ahol lehetőség van arra, hogy bárki magyar néptáncot tanulhasson.
 - **Az apai dédszüleidről mit tudsz?**
 - Azon túl, hogy Zentán éltek, elég kevés információ maradt fenn róluk. A nagyszüleim nem meséltek a dédszüleimről.

- **Chaco tartományt milyennek képzeljük el?**
 - Nem túl gazdag mezőgazdasági vidék, a területén sok bevándorló él. Főleg németek, lengyelek, ukránok, olaszok, spanyolok és ugye, magyarok lakják. Édesapám földművesként, anyukám háziasszonyként dolgozik. A Chacóban letelepedett magyar lakosságnak kettős identitása van. Egyrészt argentinok, másrészt az idősebb korosztály hűségesen ragaszkodik a magyar származásához. A fiatalok helyzete más, ők kevésbé nyitottak a magyarságuk felé.
 - **Történtek változások azóta, hogy Magyarország „rátok talált?”**
 - Ismertük a másik városban élő magyarokat, de nem nagyon tartottuk velük a kapcsolatot. Zsonda Márk közösség-szervező ambíciói egyesítették a két közösséget. Mióta ránk talált, a kitüntetett figyelem támogatás formájában is megmutatkozik: a közeljövőben adják át Chaco tartományban a magyar konzulátust, és Magyarország arra is tett ígéretet, hogy anyagi segítséget nyújt a két Magyar

Szeretem a Magyarországon élő embereket. Nem olyan nyitottak, mint az argentinok, azonban bármiben a segítségre sietnek, ha jobban megismernek. Mindig mondom, hogy nem menekülteként akarok élni itt, csak szeretnék tanulni és az itt szerzett tudást és ismeretet hazavinni. Ha alaposan megismerem az országot, elsajátítom a nyelvet, otthon majd magyar nyelvet tanítok a helyi közösségnek. Fontos tudnom, hogy kik voltak a dédnagyszüleim, a múltjuk összekapcsolódik velem, meghatározza az életemet. A magyar történelemből főként az első és a második

Ház fejlesztéséhez. Az eddig Buenos Airesbe érkező magyar néptáncanárok végre eljutnak hozzánk is. A nyelvismeret fontos, viszont úgy vélem, hogy a néptáncismeret még jobban elvezet a gyökerekhez.

– Honnan jött az ötlet, hogy itt tanulj tovább?

– Az egyik ottani magyar barátom hívott el a néptánc-csoportba, örömmel mentem, hajtott a kíváncsiság, és nem csalódtam. Onnantól kezdve igyekeztem minél többet tudni a magyar kultúráról és történelemről, az interneten elérhető cikkekből tájékoztam. Az, hogy később találkoztam Zsonda Márkkal, fordulópontra volt az életemben, ő ismertette meg velünk jobban a magyar kultúrát és történelmet. Felajánlotta, segít abban, hogy egy ösztöndíj révén tanulhassak Magyarországon. 2015-ben jöhettem ide először, magyar nyelvet és kultúrát tanultam a Balassi Intézetben.

– Az első benyomásaid pozitívak voltak az országról?

– Szinte azonnal magával ragadott a magyar kultúra. Budapesten kívül más városokba is ellátogathattam.

világháború foglalkoztat. Ha tudom, hogy mi történt, jobban megismerem a családom történetét és önmagam. Édesanyám argentin, az ő családtörténetét viszonylag részletesen átlátom, ezzel azonban nem elégedtem meg, az apai részt is tudni szerettem volna. Az Argentínába költöző magyarok a nulláról kezdték felépíteni az életüket. Vélhetően hasonló történt a törökvész, az első és második világháború után is a Kárpát-medencében. Kevés ország mondhatja el magáról, hogy ilyen nagy történelmi tragédiákat sikerült túlélnie, és újjáépítenie gyakorlatilag a nulláról az országot. Tetszik a magyarokban ez a fajta szívósság és bátorság.

– Sikerült barátságot kötnöd a magyar irodalommal?

– Tetszik, de rendkívül nehéz. A magyar nyelv nem adja könnyen magát. Elsősorban a költőket szeretem, például Petőfi Sándor és Arany János verseit. Hangsúlyozom, sokszor elakadok az olvasásukban, viszont a nyelv zenéje mindenért kárpótol. Foglalkoztat még a versek története is. Például a Tiszta szívvel című József Attila-versnek szintén izgalmas a történelmi háttere. ♦